

L'ESPURNA

Franqueig concertat

Nosaltres propugnem el Socialisme per a arribar a fer triomfar la Revolució.

Segona Epoca. Any II. Núm. 66

Girona, dilluns, 1 de febrer de 1937

EDICIÓ DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P. O. U. M. A LES COMARQUES GIRONINES

UNITAT SINDICAL

Consigna nostra i ben nostra aquesta de la unitat sindical. No pas d'ara ni de quatre dies; sinó des de fa molt temps.

La bandera sindical del P. O. U. M. és d'executòria gloriosa. Per damunt del sectarisme partidista, havem sempre enarborat la unitat, com a mot d'ordre, en el terreny de la lluita purament econòmica.

Inspirant-nos en la línia de conducta clàssica en el nostre partit, propugnarem i aconsellarem, en la mesura de la nostra influència, l'ingrés global de la F. O. U. S. en una sindical determinada, per tal de donar un bon pas envers la tan freturada unitat sindical. Mai com avui, no havia assolit, una necessitat tan imperiosa. La reconstrucció econòmica sol·licita a grans veus tallar, d'una vegada i per sempre, la dualitat sindical.

La unitat d'acció constituïa abans del 19 de juliol, un instrument de lluita acceptable per tal com era suficient per encarar-se amb la burgesia i arrancar-li mes millores.

L'administració de les indústries socialitzades exigeix, avui, no sols la unitat d'acció, sinó la unitat orgànica: la fusió sindical.

Per altra banda, les masses treballadores i els combatents volen i freturen la unificació de les dues centrals obreres.

Clar que, per tal de realitzar-la, cal, primerament, donar-se compte que les sindicals que van a fusionar-se no són pas propietat de cap partit polític, sinó organitzacions exclusivament proletàries.

Anem a la fusió inspirant-nos en uns mòbils d'alta consideració revolucionària i per tal de satisfer un desig vital en les masses. La central única no ha d'ésser un reducte privat del banderisme polític; del contrari, correriem el risc d'enfilars el camí d'una fatal descomposició, i retornar a les lluites del fratricidi sindical.

La unitat és aspiració vehement de tots els treballadors: els del front i els de la reraguarda. I és, en aquest sentit, que exigim que el pacte transcendental de fusió no sigui obra minúscula i esquifida. La signatura del pacte no ha de reduir-se a una mera convergència dels capitells burocràtics de les organitzacions unificades.

No ha d'ésser tasca imposada, de dalt a baix; ans al contrari, és la base, mitjançant el lliure joc de la democràcia obrera, qui ha d'acordar, solemnement, la unificació sindical.

Un pacte signat al marge de les Assemblees, sobiranes, fóra un pacte sense ànima, orfe de l'escalf necessari per vitalitzar la sindical nascuda.

Les masses freturen, exigeixen i imposen la Central única, però, volen refrendar l'abraçada històrica per tal de convertir-la en un instrument agil, flexible i poderós al servei de la Revolució triomfant.

La Joventut Comunista Ibèrica en el míting d'ahir al Price, traçà el camí, segur, a seguir la Joventut revolucionària pel triomf del Socialisme.

G U I O

El partit reviscolat, vol imposar-se

Decididament la premsa esquerrana s'ha refet de l'espant que li produí el primer impuls revolucionari. I no és pas, precisament, perquè hagi arribat a adaptar-se a l'ambient de fonda convulsió social

que es respirava en el començament de la lluita. No; puix que l'avalanxa revolucionària s'ha deturat. Avui s'ha definit el motiu de la lluita invocant la República democràtica-burguesa i, últimament, explotant el tòpic del patriotisme. S'ha pretès, en fi, disfressar el veritable motiu.

La petita burgesia s'ha vist miraculosament ajudada en llur naufragi, per bona part de la massa explotada, gràcies a la intervenció d'uns dirigents obreristes mancats de consciència de classe i de sentit de responsabilitat. Així ha pogut de xic en xic frenar la marxa revolucionària aspirant al control absolut del moviment.

I fins es permeten els seus òrgans periodístics comentar amb ironia, a tall de burla, el que pensen i el que escriuen els veritables revolucionaris. Clar, creuen prou segur el triomf de la contrarrevolució i la mateixa convicció els permet adoptar un caire de superioritat en jutjar el criteri dels altres, sobretot si es tracta d'elements netament revolucionaris.

No és necessària massa subtilitat per penetrar el fons de content que els domina quan alludeixen a les crítiques agres que s'han publicat contra el partit de "La Batalla".

Molt bé, senyors de l'Esquerra. Ja ho sabem que us destorba l'existència d'un partit classista que propugna, no res menys, que fer la Revolució Socialista.

Nosaltres sols farem al·lusió a la nostra dèria de mantenir-nos encara en el sitial polític, quan l'hora exigeix cedir-lo enterament al proletariat. I afegim un pronòstic: Quan aquest interpreti les vostres intencions, us en treurà sens miraments.

I veurem després qui tenia raó...

Una Escola a 500 metres de les trinxeres d'Osca

El camarada Fernández Jurado del G. O. M., Mestre i combatent de la Revolució Socialista

Ha tingut lloc la inauguració oficial de l'escola de Quicena, forjada pel camarada Fernández Jurado, dintre de l'Escola Nova Unificada.

L'esmentat acte, fou un exponent clar i magnífic de l'esperit revolucionari de tots els pobles que han probat el jou de la dominació de la barbàrie feixista, i la feina

portada a cap per les nostres milícies.

Va fer ús de la paraula, el camarada Fernández Jurado, que va enaltir les grans ànsies de saber que han demostrat els petits i l'ajuda que en la seva tasca li han prestat els pares dels nens.

Seguidament, un representant del Comitè Local, va ocupar la tribuna, agraïnt l'interès demostrat

pel camarada Fernández en obrir l'escola.

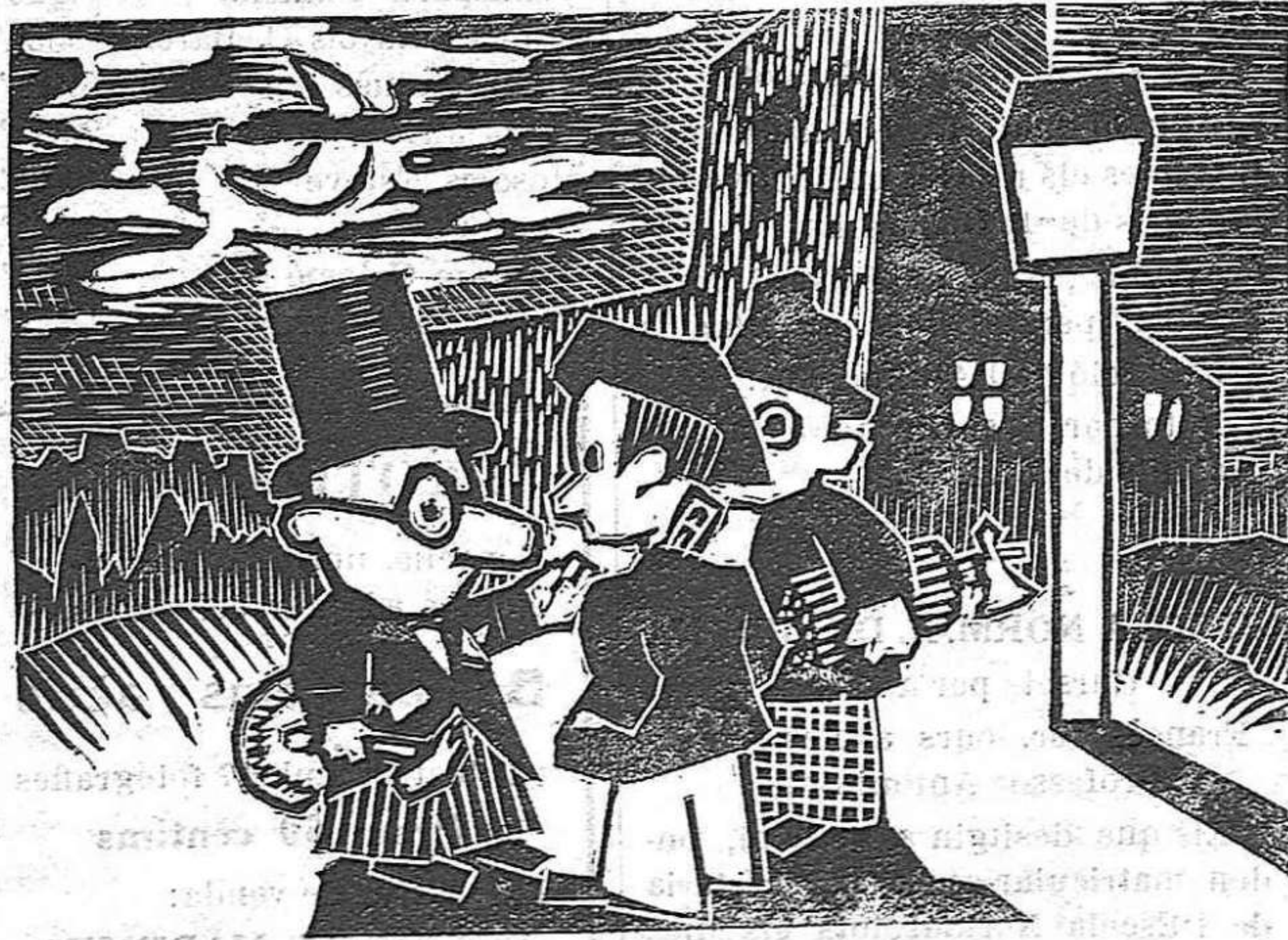
El camarada Lloveres, cap de les forces d'aquest sector, en un breu parlament, es va adherir a l'acte, felicitant a Fernández per la seva tasca.

Per últim, el camarada Molins i Fàbrega va prendre la paraula, destacant el simbolisme de l'acte, doncs mentre els criminals feixistes bombardegen ciutats matant a dones i nens, nosaltres, a 500 metres de les trinxeres obrim escoles per dotar a aquests nens, d'una cultura netament revolucionària.

Després, uns alumnes recitaren escollides poesies que varen dir amb la gràcia peculiar dels nens, cantaren l'himne "Los Pioneros", repartint-se seguidament, galetes per a petits i grans.

S'acabà l'acte als acords de "La Internacional", cantada a cor pels concurrents que omplien la sala.

Els perfeccionaments de L'ESPURNA i les males llengües

— Ho veieu el que jo deia?
— Què?
— Que avui ja surt al carrer amb la 5.ª columna!

Llegiu a 4.ª plana el fulletó «El taló de Ferro», novel·la de Jack London, traduïda al català expressament per L'ESPURNA.

Vida del Partit

Secretariat d'Organització

Es recorda als afiliats que tenen l'obligació de recollir el carnet definitiu en el curs d'aquest mes. S'han de portar dues fotografies.

El Secretari d'organització, Joan Soler.

Departament de Guerra

Divisió LENIN

Columna del P. U. U. M.

Per a completar els quadres de la Divisió «LENIN» en els fronts d'Alcubierre i Tierz, es precisen voluntaris.

Per inscripcions a la caserna Lenin d'aquesta ciutat.

COLUMNA «J. C. I.»

Haguent sortit cap al front els tres primers batallons de la columna «JOVENTUT COMUNISTA» i organitzant-se el quart, s'allisten voluntaris a la Caserna Lenin.

Joves revolucionaris i Ingressu-hi!

Servei d'Enllaç al Front

El propinent dissabte sortirà cap a Tierz, Molino de Luna i Bellesfar, el camió quinzenal organitzat pel Socors Roig del POUM.

S'admeten encarrecs i paquets fins l'esmentat dia a les 6 de la tarda, a la caserna Lenin.

El Delegat responsable, Lluís Coromines.

(Ve de la pàgina 4)

Rodríguez de la JCI de Madrid; Jesús Estaran, de la JCI de Lleida; Lluís Roc, comissari polític de la columna de la Joventut Comunista; Francesc Gelada, del Comitè executiu de la JCI; Fritz Sander, membre del Buró Internacional de les Joventuts Socialistes Revolucionàries; Wilebaldo Solano, secretari general de les JCI, i Andreu Nin, ex-conseller de Justícia i membre del Comitè executiu del POUM.

Aquest darrer orador, el qual presidí el míting, clogué l'acte amb un eloqüent discurs, fent el resum dels anteriors parlaments. Com els altres, refusà amb energia les acusacions que hom fa als dirigents del POUM d'actuar d'agents provocadors al servei del feixisme internacional. Digué que amb aquesta acusació hom intenta desassociar les forces autènticament revolucionàries i antifeixistes, per tal d'asfixiar la revolució i fer triomfar novament la República democràtico-burguesa.

Tots els oradors feren una abrandada defensa de l'actuació del POUM, dient que els seus homes havien sabut lluitar en els carrers de les ciutats i vil·les i en els fronts de combat contra el feixisme i en defensa de la revolució. Així mateix atacaren el Congrés d'Unificació de les Joventuts contrarrevolucionàries de tot Espanya celebrat a València, dient que amb aquest Congrés s'iniciava una veritable maniobra contrarrevolucionària. Digueren que els homes del POUM seguirien fent la revolució segurs de servir la causa del proletariat.

Després del míting s'organitzà una manifestació, formada per afiliats i simpatitzants al POUM, al cap de la qual figurava la banda de música i milicians del mateix partit, manifestació que, enarborant banderes, recorregué les Rondes, fins a disoldre's a la plaça de Catalunya.

NOTICIARI

La Guàrdia Urbana al Servei diurn i nocturn durant el mes de gener darrer ha prestat 388 serveis.

L'Alcaldia, per conducte de la Conselleria de Propaganda fixa els bands als cafès, bars i comerços en general, així com a les escaletes dels edificis donant les instruccions dictades per la Junta de Defensa.

Els de la quinta columna

Els milicians Gaspar Dolsat i Maties Avilés, afectes al servei de Control de Proveïments, decomisaren dos parells de pollastres, 4 parells de cònills, 4 pans de pesseta, 10 quilos de farina, 5 dotzenes d'ous a Manuel Bobadilla i 27 pans de pesseta i 2 dotzenes d'ous a Vicenç Picó, veïns tots dos de Barcelona, passant tot el gènere a Assistència Social.

Troballa

La germanes Carme i Mercè Calvo, junt amb Dolors Sánchez i Pilar Aruso, domiciliades al carrer de la Força, 3, 5, i 17, fan a mans de l'Alcaldia, un document extès a favor del company Alexandre Rocha, veí d'Ola (Lleida).

Tribunal Popular

Demà passat, dimecres, es celebrarà al nostre Tribunal Popular el judici contra Lluís Boix Vallcrosa, Lluís Taberner Collellmir, Lluís Taberner Planella i Narcís Massaguer Riera, de Coloma de Farners, acusats d'anar contra l'ordre públic de la veïna població. El judici serà públic. Actuarà de defensor el company Franquesa.

Els Comissaris a Banyoles

Ahir al matí, es traslladaren a Banyoles els nostres companys comissaris de la Generalitat i d'Ordre Públic, Amadeu Oliva i Jordi Frigola, per tal de consolidar la constitució de l'Ajuntament.

Retornaren a Girona a la nit, contents de la visita.

ESCOLA NORMAL DE GIRONA

Cursets per a obrers

Francès 1er. curs a càrrec del Professor Antoni Soler

Els que desitgin assistir-hi, poden matricular-se a la Secretaria de l'Escola Normal tots els dies feiners de 12 a 1. La matrícula, és completament gratuïta.

Les classes es començaran el dia 12 de Febrer a dos quarts de set de la tarda.

Ha visitat al Comissari de la Generalitat, M. Jordi i Frigola, la nova Junta Directiva d'Acció Catalana Republicana de Girona, per tal de presentar-li els seus respectes i ratificar l'adhesió del Partit al Govern de Catalunya.

Tots els companys i companyes que vulguin prestar-se com a donadors desang, deuen passar per la porteria del Hospital de les Comarques Gironines, tots els dimecres de 7 a 8 del vespre, per fer l'anàlisi corresponent.

Es posa en coneixement dels interessats que el senyor Ordenador de Pagaments ha disposat per al dia 2 de febrer i successius, els següents:

Proveïdors de la Casa d'Assistència i Ensenyament, mes de Setembre, 24,360'96 pessetes.

Proveïdors de l'Hospital de les Comarques Gironines, mes de Setembre, 29,053'34 pessetes.

Proveïdors Sanatori Martí i Julià, de Salt, mes de Setembre, 27,319,92 pessetes.

Proveïdors de les Cases dels Vells de Pedret i d'Agullana, mes de Setembre, 4,100'79 pessetes.

Proveïdors casa dels Vells d'Agullana, mes de setembre, 1,444'45 pessetes.

Proveïdors del Centre Sanitari Intercomarcal, mes de Setembre, 212'60 pessetes.

Francesc Plana 1,518'65

Francesc Plana 1,802'55

Francesc Plana 3,092'20

Francesc Paretas 300

Albert Ballada 497'35

Ramon Puig 201'10

Enric Puigmartí 351

Josep Soy 157'70

Josep Juvé 2,740'20

Caballé i Figueres 607'10

Enric Sagrera 233'70

Mosaics Esteve 31'20

Josep Carrera 1,072'20

Felip Gironès 643'75

Uralita, S. A. 262'55

Joan Colls 46

Jaume Martínez 9'50

Manuel Fernández 651

F. Borrell i Germà 943

Joaquim Colomer 1,079'20

Font, Lladó i C.^a 112'50

Lluís Sibils 15'30

Transports Planella 120

Fàbrica Rajols C. Barc. 554'25

Felip Gironès 6.417'62

Josep Juvé 2.317'50

Mosaics Esteve 706'40

Josep Carrera 1.847'90

Joaquim Colomé 971'50

F. Borrell i Germà 1.375'24

PROTEGIU-VOS!

Consells, normes, precaucions a adoptar contra els

Bombardeigs aèris

Il·lustrat amb 17 fotografies

Preu: 60 cèntims

Exclusiva de venda:

EDITORIAL MARXISTA

Banyons Nous, 16. — Barcelona

o al C. L. del P. O. U. M.

Ciudadans, 12. — GIRONA

Enric Sagrera	1,232'48
Marià Julià	591'24
Uralita, S. A.	1,166'50
Pere Mota	213
Lluís Sibils	117'70
Ramon Puig	56'70
Manuel Fernández	310
Transports Planella	3,076'54
Fàbrica Rajols, C. Barc.	257'70
Francesc Plana	184
Joaquim Oliveras	2,223'75
Casa Casellas (picapedrer)	21
Pere Fàbrega	1,041'20
Enric Puigmartí	473'12
Angel Lapedra	1,332'75
F. Palahí Xifre	1,167'50
F. Guix B. de Mayà	124'10
Cooperativa "La Constructora Econòmica"	2,907'04
Id. id. id.	7,589'74
Id. id. id.	206'74
Fom. de la Construcció	13,794'76
Id. id. id.	3,897'33
Josep Sastre	1,113
Joan Torrens Ràfols	6,296'53
S. A. Grober	22'75
Joaquim Nouvilas	176
Transport C. de Girona	1,982'35
Id. id. id.	134'15
Id. id. id.	280
Id. id. id.	84'90
Id. id. id.	140'40
Id. id. id.	52
Id. id. id.	34
Pere Fàbrega, de Figueres	1,665'12
Montagut Fabril, S. A.	3,665'35
Id. id.	2,800'25
Casa Magaldi	90

Agència "Citroen"	129'95
Casa Masot	8
Caballé i Figueras	275'25
Narcís Casellas (P. Major)	72'20
Successors de F. Auguet	409'50
A. Gallostra	8'50
Pere Calvet	62'25
N. Cornellà	165
Pere Siqués	215'50
"Saga"	110'65
Director C. Antituberculos	538
Vda. de Joan Turon i Bota	52'15
Ajuntament de Girona	9,591'75
Emili Puig	56
Ignasi Servitja	65'75
Felip Fina Roca	70
Casa Herpu	20
C. Domingo "Flechas"	53'20
Cònsol Pérez	93'60
Total	188'227'86

Girona, 29 de gener del 1937.— L'Interventor.

ESPORTIVES

El torneig Lliga Mediterrània

Els resultats d'ahir foren els següents:

1 Girona—Gimnàstic 1

3 Barcelona—València 2

1 Granollers—Llevant 1

BARCELONA

Demà arribaran al port de Barcelona algunes unitats de l'ecquadra anglesa

Comunicats del Conseller de Defensa

El d'ahir nit

Circumscripció Nord. — Lleugers tiroteigs a Monte Irazo, havent-se causat a l'enemic baixes vistes.

Al sector d'Alcubierre s'han passat als nostres rengles un caporal, amb armament i dos soldats sense.

Res de nou a la resta del front.

El d'aquest matí

Circumscripció Nord. — Ahir a la tarda a Robles l'enemic canonejà les nostres línies disparant-se més de 6 granades de morter sense conseqüències.

S'han passat a les nostres línies un soldat i 11 legionaris, 4 d'aquests amb armament.

Circumscripció Centre. — Tiroteigs a Molino de Aguilar. S'ha passat a les nostres línies 1 soldat amb armament.

Circumscripció extrem-Sud. — A les vuit i mitja d'ahir nit l'enemic atacà les avançades de Fuentcerrada. Després d'intens tiroteig les nostres forces lograren refusar als facciosos sense haver de lamentar cap baixa per la nostra part.

Mort d'un terrorista del 1905

Barcelona. — A les quatre de la tarda, s'ha efectuat l'enterrament del company Eduard Farràs, mort al manicomí de Sant Andreu, on era atès. Com hom recordarà, Eduard Far-

ràs, fou qui el 1905 llançà dues bombes contra l'ex-rei Alfons XIII, a París.

L'enterrament s'ha vist concorregut per tots els revolucionaris de Barcelona.

Demà al matí arribarà al nostre port l'Esquadra anglesa

Per a demà al matí, pels volts de les nou, té anunciada la seva arribada al port de Barcelona el cuirassat "Nelson", vaixell almirall de la "Home Fleet", acompanyat de tres altres unitats de l'esquadra britànica. En l'esmentat vaixell arribarà al nostre port l'Almirall Sir Roger Backhouse, la primera autoritat naval del Regne Unit el qual acaba de realitzar la seva visita oficial al Govern de la República, i complimentarà al President de la Generalitat.

No cal que remarquem la importància de l'esmentada visita a Barcelona, que equival a la confirmació de l'actitud de reconeixement, per part d'Anglaterra, de l'única autoritat legítima que és el Govern de la República.

La solidaritat dels intel·lectuals francesos

La Comissaria de Propaganda de la Generalitat ens comunica que avui, dilluns, a un quart de deu de la nit, es retransmetrà des de París a les emissores de Barcelona, València i Madrid, els discursos de Josep Bergamín i André Malraux, que pronunciaran en la sessió dels Intel·lectuals per la Defensa de la Cultura.

MADRID

Madrid seguirà al seu lloc sense cedir ni una passa a l'enemic

Vuit soldats fugitius del terror dels rebels

Madrid, 1. — Comunicat de guerra:

Front del Centre. — Aranjuez. Al sector de Malpica s'han presentat dos evadits del camp facciós.

Guadalajara.—Als nostres rengles d'aquest sector s'han presentat sis fugitius del camp rebel. És molt trist l'aspecte d'aquests evadits del temor feixista que diàriament es presenten en les nostres línies. Més que soldats semblen condemnats o sotmesos a un règim de tortura.

LLurs cares denoten sorpresa quan veuen els nostres milicians, i la vida que fan, que contrasta amb la que els feixistes ofereixen als seus rengles. Aquestes desercions serien més nombroses sense el terror al qual estan sotmesos.

A Madrid, ha transcorregut el dia amb escassa activitat per part de l'enemic, limitada a lleugers tiroteigs i poc foc de canó. Les nostres forces s'han dedicat a millorar les seves posicions i obres de fortificació.

Res de nou a la resta dels sectors.

Comunicat oficial de Marina i Aire

València, 1. — Comunicat de Marina i Aire a les 9 del vespre: Avui ha persistit el mal temps, que ha impossibilitat els serveis aeris.

Han estat consolidades i millorades les nostres posicions del Parc de l'Oest

Madrid, 1. — Poques novetats s'han pogut registrar des del darrer comunicat de guerra. La nit passada també fou una nit de calma, i quant el resum de la jornada anterior, tampoc no presenta gaires coses dignes d'esment.

La pluja incessant que durant tot el dia caigué sobre Madrid ha seguit impedit tota mena d'operacions d'importància. Les nostres posicions del sector del Parc de l'Oest no solament han estat consolidades, sinó que millorades en alguns llocs, sense que això hagi donat peu a combats.

Declaracions del general Miaja

Madrid, 1. — El president de la Junta delegada de Defensa, general Miaja, ha fet unes declaracions molt interessants.

Les seves primeres paraules foren per a assegurar que la situació de Madrid és dura. Que ningú no es faci il·lusions que el perill ha passat, perquè la quietud de l'enemic és imposada per la inclemència del temps. Però que ningú no dubti, i ho dic ben alt perquè tot-hom se n'assabenti, que Madrid seguirà al seu lloc sense cedir ni una passa a l'enemic. Els elements que tenim, l'esperit i l'ànim dels qui defensen la capital de la República, la moral de l'exèrcit del poble, és quelcom que per a ésser vençut

requereix moltes coses, tantes, que no crec que aquells que són a les trinxeres, enfront de nosaltres, les puguin tenir.

Els espanyols — ho vaig fer saber als representants de les Trade Unions, lluiten només que per les essències del proletariat. També combatim per la independència del sòl espanyol i donem la batalla al feixisme internacional. El problema que nosaltres, ningú més que nosaltres, sense ajut de ningú, hem de resoldre, no trigarà, n'estic segur, a plantejar-se en altres països.

Quant al problema del comandament únic, és cosa resolta. Ha correspost i correspondrà únicament i exclusivament a Largo Caballero com a ministre de la Guerra. És ell el qui ordena i als altres només ens cal complir i observar les ordres dictades pel ministre.

Jo no sóc més que un general que se sent orgullós d'estar al servei de la seva Pàtria com a president de la Junta Delegada de Defensa de Madrid i diré amb intima satisfacció que l'esperit, el valor dels madrilenys, l'abnegació dels meus col·laboradors venceran l'enemic i el portarem per davant molts quilòmetres malgrat els irlandesos i els alemanys que hi ha als seus rengles. Sé que amb els facciosos hi ha tres batallons formats per individus de cada d'aquestes dues nacions.

Després es referí el general Miaja a l'enquadrament de les milícies i diu que aquestes van entrant en lluita i disciplinant-se.

Arribarem a constituir, millor dit s'ha aconseguit ja, un formidable exèrcit que tindrà al seu favor la satisfacció del deure acomplert, i a més, estarà sadollat per l'esperit d'aquesta gran població. Els qui varen creure que la disciplina estava desfeta sofriren un gran error.

Ara puc assegurar que tinc absoluta seguretat en el triomf.

Després remarcà les últimes operacions portades a terme al Parc de l'Oest amb les quals es domina l'Hospital Clínic enterament. Tot està organitzat en tal forma que els rebels no aconseguiran a la capital d'Espanya la realització de llurs designis. Cal que es donin compte d'una vegada per sempre que el nostre poble no és Abissínia ni la Xina. El poble treballador d'Espanya té un concepte tan enlairat de la dignitat i de l'honor, que perdria la vida abans de cedir una partícula dels seus ideals.

En una brillant operació dels lleials es prenen als rebels dos pobles

Jaén, 1. — Hom té notícies de l'operació portada a terme per les nostres forces el dia 26 i en la qual foren presos als rebels del front de Granada els pobles de Beas de Granada i Quantas.

L'acció fou portada a terme per forces de la columna Marotó que marxaren damunt Beas. Entraren en combat a les vuit de la nit al

cementiri i als primers carrers de la població. Poc després l'avanc dels lleials era anorreador. Els facciosos es retiraren amb grans pèrdues i deixaren damunt el terreny vint-i-quatre morts i innombrables ferits.

Realitzada aquesta primera tentativa, les nostres forces es retiraren en espera de la reacció de l'enemic davant la possibilitat que arribessin reforços de Granada, la proximitat de la qual és coneguda.

Mentre aquesta eventualitat es decidia, les nostres forces atacaren la posició estratègicament fortificada de Fraile de Beas, des de la qual els facciosos confiaven en la defensa més eficaç de Beas. Les forces, amb bombes de mà i fent demostració de magnífic entusiasme atacaren la posició, que anà cedint fins a caure al nostre poder. Després, el foc precís de la nostra artilleria facilità l'ocupació total del poble atacat, on les nostres forces aconseguiren un triomf magnífic.

L'altra columna que marxà damunt el poble de Quantas, entrà sobtadament en combat. Un camió amb forces feixistes que acudia a auxiliar al poble, fou destruït per les nostres forces. Els facciosos sofriren quatre morts i diversos ferits. Alguns dels facciosos aconseguiren de fer-se escàpols entremig de la brossa. Entre els morts es troba l'oficial que comandava la força.

Els nostres milicians pogueren proveir-se d'equips i armaments abandonats per l'enemic.

Immediatament començà l'atac a la reraguarda enemiga, on els feixistes foren encerclats i sorpresos per l'esquena. Els parapets foren assaltats amb bombes de mà.

Prop del riu Basulí, atacaren les nostres forces que rodejaren el poble. Els reductes facciosos foren assaltats i destruïts amb bombes de mà. Fou ocupat el poble i després fou inutilitzada la carretera.

La presa d'aquests pobles és molt important, degut a la seva proximitat a Granada. Foren alliberats tots els elements de matisos d'esquerra que estaven empresonats.

Durant el matí del dia 27 anaren caient els darrers reductes facciosos, mentre els nostres elements s'apoderaven de diverses posicions i tenien en moviment als reforços que eren enviats de la capital granadina en defensa dels rebels.

La lluita als fronts asturians

Gijón, 1. — Hom coneix detalls de la darrera i sortosa operació de les milícies asturianes. Les forces lleials dels sectors de Sta. Marina i Builla, al front d'Oviedo, realitzaren una incursió per terreny enemic, aconseguint arribar fins a les immediacions de la plaça de braus, on els rebels tenien un post important, i on les nostres milícies estigueren a punt de copar els elements facciosos. Les nostres forces, sense disparar un tret, aconseguiren conquerir alguns fusells, municions i queviures. Acabada l'operació, tornaren els milicians sense cap baixa a les posicions primitives.

Les bateries faccioses del Naranco dispararen sobre les nostres posicions de Monte Olivares. Les bateries lleials contestaren com cal.

Jornada de calma al front de Madrid

Madrid, 1. — La lluita al front de Madrid. Impressió fins a les quatre de la tarda.

Dominen les males condicions atmosfèriques, que impossibiliten el desenvolupament d'operacions de tota mena, com no sigui la diligència tasca de fortificació a les posicions lleials, que continua amb la impetuositat pròpia de l'exèrcit popular, que no vol perdre temps. La vigilància extraordinària és mantinguda en tot moment i serveix per a afavorir aquesta tasca eficaç de fortificació de les nostres posicions. Això es fa absolutament indispensable, principalment si hom té en compte que en aquest sector del front de Madrid van canviant constantment, sempre a favor nostre, tot i que en moltes ocasions no es realitzi cap operació.

ESTRANGER

Els "nacionalistes" gelosos de l'honor de llurs dones maten a sis oficials alemanys

El reformisme clava la grapa

Moscú, 1. — De l'Agència Tass: El Praesidium del Comitè Central executiu de la URSS ha rebutjat el recurs presentat per Piatakòv, Rerebrianov, Kuralov, Drebnis, Chestov, Putxin, Rataickals, Bogulavski, Turak, Grátze, Livtixitz, Norkin i Kniazev, condemnats a mort pel Tribunal Suprem.

Sis oficials alemanys morts per tres oficials de Queipo de Llano

Gibraltar, 1. — Alguns evadits del camp rebel, arribats a Gibraltar, han relatat un incident de certa gravetat. Segons aquestes notícies, sis oficials aviadors alemanys foren morts per oficials de l'exèrcit de Queipo de Llano.

Segons referències, alguns oficials «nacionalistes» dinaven amb llurs esposes al restaurant de l'Hotel Cristina, on s'allotgen la majoria dels oficials alemanys. Durant el dinar, dos oficials de l'esmentada nacionalitat que es trobaven embriacs, cometeren diverses incorreccions amb les senyores que acompanyaven els espanyols.

Un d'aquests pregà als provocadors que abandonessin el local, a la qual cosa es negaren, amb paraules i crits grollers. Els altres oficials alemanys, presents, prengueren part pel seus compatriotes, i la discussió degenerà en batalla. Els seguidors de Queipo de Llano dispararen llurs pistoles i mataren sis oficials de l'exèrcit hitleria.

El director de les organitzacions nacional-socialistes de Sevilla, Cristoph Fiessler, acudí a visitar a Queipo de Llano acompanyat del cònsol d'Alemanya. Els dos funcionaris protestaren violentament de l'actitud dels oficials espanyols i amenaçaren el general amb les més terribles represàlies.

Aquest donà immediatament l'ordre d'afusellar els tres oficials espanyols.

L'advocat d'Hauptmann s'ha guillat

Nova York, 1. — Edward Reilly, advocat d'Hauptmann, el raptor del fill de Lindberg, anit fou internat en un asil d'alienats de Brooklyn.

Des de l'execució del seu client, Reilly era víctima d'una creixent neurastènia que ahir esclatà en un atac de bogeria.

BIBLIOGRAFIA

i Servei de Llibreria

Llibres i fullets que recomanem als nostres lectors i que poden servir immediatament:

Manifesto Comunista — per Marx i Engels. — Preu ptes. 0'30.

La guerra civil en França — per Karl Marx. — Preu ptes. 1'50.

S. Fenerbach i el feu de la filosofia clàssica alemanya per Frederic Engels. — Preu ptes. 1.

Marx y el marxismo per V. S. Lenin. — Preu ptes. 0'75.

Petrogrado en peligro — per Victor Serge. (Madrid 1936-1937 Moscú 1919). — Preu ptes. 0'60.

La guerra estalla mañana — per Gorkin. — Preu ptes. 1.

Actualidad — per Rosa Luxembourg. Preu ptes. 0'50.

A diestra y siniestra — per Joseph Roth. — Preu ptes. 5.

Tchapaïet El guerrillero rojo — per D. Furnanol. — Preu ptes. 4'50.

Sobre el Don apacible — per Miquel Cholokhov. — Preu ptes. 6.

¡Protegeos! Editorial Marxista — (consejos, normas i precauciones a adoptar contra los bombardeos aéreos). — Preu ptes. 0'60.

El P.O.U.M. i la col·lectivització d'indústries i comerços — per Oltre Picó. — Preu ptes. 0'50.

No es pot atacar sense base segura

Dies enrera el diari "Front", inseria un article violent i tendencios defensant el vergonyós atropell que s'ha comès a la F. E. T. E.

Encara que no n'hi ha cap necessitat, puix que l'article per càndid es comenta sol, em crec en la necessitat de sortir al pas de les gratuïtes afirmacions que en ell es fan.

Diu l'articulista que l'U. G. T. és un sindicat i que no es pot permetre en ell política de cap classe. En això estem completament d'acord. El que ja no és correcte ni lògic és que vulgui confondre's l'U. G. T. amb el P. S. U. C. També afirma que arran d'haver fet uns membres de l'Executiva de la F. E. T. E. propaganda pel P. O. U. M. es produí descontent entre els mestres i que això motivà la celebració d'una assemblea. Però jo pregunto: Aquesta assemblea va celebrar-se per sollicitud de la base, dels afiliats o bé per acord de l'Executiva? Si va convocar-la l'Executiva i en ella hi tenien majoria els elements que anomena "trotskistes", podreu fer-vos càrrec de quins eren els demòcrates, de quins eren els que valien que les nostres discrepàncies fossin dirimides pels afiliats, apellant al testimoni irrefutable de la voluntat majoritària.

Continua dient que al sortir derrotada la nostra candidatura vam demanar "quorum" i que no sabien que Lenin exigís en les assemblees la meitat més un dels vots a favor. Ja sé que en partits que fins fa poc es deien comunistes hi han molts i molts afiliats que saben tan de Lenin com del Panxatrantra. Però això no fa cas. En primer lloc, el "quorum" va ésser demanat per un afiliat. Estava en el seu perfectíssim dret i quan l'assemblea va admetre, ben segur que devia trobar-ho lògic, per més que cridin aquells que voldrien fer

passar el bou per bèstia grossa. I si aquests elements que tan criden coneixien tan bé la gimnàstica sindical, totes aquestes coses tenien que dir-les a l'assemblea puix ara resulta que critiquen un acord al que ni solament van oposar-se. Ademés que parlar de l'assemblea és temps perdut. Segons un acord del Comitè Nacional de la F. E. T. E. no poden celebrar-se'n precisament en aquests moments que és quan més falta pau. El comentari es fa tot sol. Veritat que vosaltres no coneixieu aquesta nova modalitat de democràcia sindical? Jo tampoc.

Encara hi ha més. Si en l'assemblea va sortir una candidatura triomfant, perquè se n'imposa una altra. Per esperit de conciliació? No! Qui és el Comitè Regional de la F. E. T. E. per fer d'home bó en aquests plets interns de les organitzacions que sols poden resoldre's apellant a la voluntat sobirana de la majoria. Per què va interposar-se el Comitè Regional quan l'Executiva dimissionària va acordar per unanimitat la celebració d'una nova assemblea.

Afirma també el company que abans de l'assemblea es va amenaçar amb represàlies als que votessin la candidatura "del grupet trotskista". Aquestes greus afirmacions que afecten a la dignitat, no poden llençar-se a la babalà. Emplaço a qui va escriure semblant cosa que citi cassos, noms, fets. Això és l'únic que compte. Insultar sabent que es falta a la veritat, o sense aportar les dades precises, em sembla una tàctica repugnant.

L'afirmació de que tots els companys que formen la candidatura imposada pel Comitè Regional són de la màxima solvència sindical és una mica impremeditada. Ja sabem si pensen així la majoria dels afi-

ESPURNES

La gran reculada

El comunisme oficial, acostumat a fer concessions a la burgesia, fins s'oblida dels seus postulats més elementals.

Les consignes llançades per les Joventuts Socialistes Unificades, constitueixen una postració servil als peus del capitalisme.

El super-capitalisme, en els moments més greus de la seva existència, rep magestuos acatament del comunisme oficial.

Enlloc d'intensificar la lluita intransigent contra la burgesia, que és a totarreu i sempre, conservadora, oposa la gran abraçada, tot dient: aquí no ha passat res, la culpa la tenen exclusivament uns generals que no representaven ningú, junt amb els feixismes d'Alemanya i d'Itàlia.

Primerament, Guerra i Revolució. Abans que tot la guerra, i deixem la revolució per quan s'hagi guanyat la guerra. Ara, Guerra d'independència, cridant als joves catòlics i feixistes de la mateixa manera que els joves comunistes.

De manera que tan sols interessa la defensa de la pàtria. No havíem quedat que els treballadors no en tenien de pàtria?

La pàtria dels oprimits, és acabar amb tota explotació humana, amb la infamant explotació de l'home per l'home. No tenen altra pàtria a defensar els treballadors. Allà on hi hagi un germà que sofreix esclavatge, allà és la pàtria dels obrers.

El treballador revolucionari és

liats? En aquests cassos no compten les apreciacions particulars, és la massa la que decideix. I és fàcil de saber com pensa, que es convoqui una Assemblea i que es manifesti.

A. A.

més amic d'un explotat alemany, que no d'un burgès català. I així ho entenen i ho han entès sempre els vertaders comunistes.

Les concessions efectuades a la burgesia pel comunisme oficial, seguint les orientacions de la Tercera Internacional, formen ja el que molt bé podem anomenar Gran Reculada.

El gran anyell d'acer que el capitalisme europeu i americà es complau en posar a la Revolució espanyola, no té cap inconvenient tampoc en acondicionar-se-la el comunisme oficial. És el dogal que posat per un mateix es veu que no fa mal ni té conseqüències.

El que no sabem és si la classe treballadora donarà la seva conformitat a aquesta vil traïció.

Els que acusen al P. O. U. M., d'agents del feixisme, no tenen inconvenient en obrir els braços a la clerigalla que traïdorament disparava llurs armes sobre el proletariat dels carrers de Barcelona i altres ciutats espanyoles.

Que jutgin els obrers revolucionaris i diguin quins són els traïdors i els venuts al capitalisme.

PUIGCÚVOL

El míting de Joventut Comunista Ibèrica del P. O. U. M. al Price

Ahir, al matí, tingué lloc al Gran Price, el míting organitzat per la Joventut Comunista Ibèrica, pertanyent al Partit Obrer d'Unificació Marxista. L'acte es veié molt concorregut. D'entre els concurrents destacava un gran nombre de milicians del POUM i elements pertanyents a les seccions juveniles del mateix partit, uniformats i bona part d'ells fent guàrdia d'honor al voltant de la presidència.

La sala del Gran Price havia estat decorada amb grandiosos domassos roigs, en els quals hi havia les efígies de Lenin, Trotski, Maurín, Germinal Vidal i Pedrola, ultra gran nombre de banderes i banderins de les organitzacions locals i comarcals del POUM.

Tant en començar com en acabar l'acte, i en diverses ocasions del seu transcurs, la banda de música de les milícies del POUM interpretà *La Internacional*, *La Jove Guàrdia*, *Els fills del poble* i altres himnes revolucionaris.

A l'acte prengueren part, pronunciant sengles parlaments, Pilar Santiago, de la Secció femenina de la JCI de Catalunya; Josep Pallach, per l'Agrupació d'Estudiants Comunistes; Enric

(Segueix a la pàgina 2)

CARA

Frederica Montseny diu...

«Els treballadors acceptaran les jornades de sacrifici per a la Revolució, intensificaran la producció en benefici de la Revolució Social; però si semblants sacrificis els fossin exigits en nom de qualsevol altra cosa que no sigués la Revolució, res no s'aconseguiria, per tal com els propis obrers no ho consentirien.

(Discurs del Coliseum)

CREU

Santiago Carrillo diu...

«La política dels trotskistes, en dir que nosaltres lluitem per la Revolució Social, és la política dels invasors, és la política dels feixistes».

(Discurs del Price)

Frederica Montseny és, per tant, una «trotskista», per tal com adopta la «política dels invasors, la política dels feixistes», en proclamar que lluitem per la Revolució Social.

Fulletó de L'ESPURNA — 1

Jack LONDON

Traduït al català expressament per a L'ESPURNA

PREFACI per Anatole FRANCE

EL TALÓ DE FERRO és el terme enèrgic amb el qual Jack London designa la plutocràcia. Dels llibres que formen l'obra de

Jack London, el que porta aquest títol fou publicat l'any 1907. En ell hi descriu la lluita que esclatarà algun dia entre la plutocràcia i el poble, si els destins amb llur indignació ho permeten. Ah! Jack London tenia el geni que fa veure allò que resta amagat a la multitud dels homes i posseïa una ciència que li permetia anticipar per sobre dels temps. Va preveure el conjunt d'esdeveniments que es desenvolupen a la nostra època. L'esgarriós drama al qual ens ja assistim espiritualment en El Taló de Ferro no ha esdevingut encara una realitat, i nosaltres no sabem pas a on ni quan es complirà la profecia de l'americà deixeble de Marx.

Jack London era socialista i fins i tot socialista revolucionari. L'home que, en el seu llibre, destria la veritat, i preveu l'esdevenidor, el judici, el fort, el bò, s'anomena Ernest Everhard. El mateix que l'autor, fou obrer i treballà amb les seves mans. Car ja sabem que aquell que va escriure cinquanta volums que són un prodigi de vida i d'intel·ligència, i que va morir enera jove, era

fill d'un obrer i començà la seva il·lustre existència en una fàbrica. Ernest Everhard està ple de valor i de seny, ple de força i de tendresa, i aquests trets característics li són comuns amb el literat que l'ha creat. I per a completar la semblança existent entre ambdós, l'autor suposa al protagonista que va crear una dona d'ànima grandiosa i d'un esperit fort, de la qual el seu marit en fa una socialista. Per un altre costat sabem que Mrs. Charmian, va separar-se, amb el seu marit Jaek, del Labour-Party des de que aquesta associació donà senyals de moderantisme.

Les dues insurreccions que fan el tema del llibre que presento al lector són tan sanguinàries, demostren en el plan dels que les provoquen una tal perfídia i en l'execució una ferocitat tan gran, que hom es pregunta si serien possibles a Amèrica, a Europa, si serien possibles a França. Jo no ho creuria pas si no tingués l'exemple de les jornades de juny i la repressió de la Commune de 1870, les quals em fan present que tot es per-

mès en contra dels pobres. Tots els proletaris d'Europa, com tots els d'Amèrica han sentit ja el pes del TALÓ DE FERRO.

Pel moment el socialisme a França el mateix que a Itàlia i a Espanya, és massa feble per a tèmper els efectes del TALÓ DE FERRO, car la feblesa extremada es la sola garantia de salvació per als febles. (1) Cap TALÓ DE FERRO trepitjarà aquesta polsina de partit. Quina és la causa de la seva minva? Amb poca cosa n'hi ha prou per a enderrocar a França on la xifra de proletaris és feble. Per diverses raons, la guerra que fou cruel amb el petit burgès que va despollar-lo sense que cridés, perquè és un animal mut, no fou tan inclement amb l'obrer de la gran indústria que va guanyar-se la vida fent obusos amb un salari que amb tot i ésser bastant magre després de la guerra no va arribar a devallar excessivament. Els amos de la situació del moment en prengueren cura, i al cap i a la fi aquest salari no era més que paper que els grossos patrons, veïns del poder, sense gran

(1) Aquest prefaci fou publicat l'any 1923.